

Stálý výbor Evropské dohody o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely (T-AP)

Doporučení týkající se kachen
(ANAS PLATYRHYNCHOS)

přijaté Stálým výborem 22. června 1999

(V souladu s článkem 9 odst. 3 této Dohody, toto Doporučení vstoupí v platnost 22. prosince 1999)

PREAMBULE

- (1) Stálý výbor Evropské dohody o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely;
- (2) S ohledem na odpovědnost podle článku 9 této Dohody za vypracování a přijetí doporučení smluvním stranám obsahující podrobná ustanovení pro provádění zásad stanovených hlavou I této Dohody na základě vědeckých poznatků týkajících se různých druhů zvířat;
- (3) Vědom si rovněž zkušeností získaných při provádění zásad pohody zvířat stanovených články 3 - 7 této Dohody;
- (4) Vědom si toho, že základní požadavky na zdraví a pohodu hospodářských zvířat spočívají v dobrém ošetřování a metodách chovu odpovídajících biologickým potřebám zvířat a vhodných faktorech prostředí tak, aby podmínky, v nichž jsou kachny chovány, plnily požadavky na přiměřenou výživu a metody krmení, volnost pohybu, fyzické pohodlí; potřebu vykazovat normální chování při vstávání, ulehání, zaujímaní postoje při odpočinku a spánku, protřepávání křídel, chůzi, běhu, koupání, čechránání peří, přijímání potravy, pití, kálení a močení, odpovídajícím sociálním kontaktu a snášení vajec; potřebu ochrany před nepříznivými klimatickými podmínkami, poraněním, strachem a strádáním, nákazami a jinými chorobami či poruchami chování; jakož případně i další zásadní požadavky, které mohou vyplynout ze získaných praktických zkušeností a vědeckých poznatků;
- (5) Vyslovuje obavy o to, aby výsledky vývoje v oblasti chovu a biotechnologie nepříznivě neovlivnily zdraví a pohodu kachen domácích;
- (6) Maje na paměti, že je povinností Výboru znovu zvážit jakékoli doporučení, pokud se objeví důležité nové poznatky, a tudíž doporučuje všem smluvním stranám podporovat další výzkum s cílem optimálně využít nové metody k tomu, aby bylo zajištěno splnění potřeb kachen, a tedy jejich zdraví a pohody;
- (7) Vědom si toho, že ve světle získaných zkušeností a vědeckých poznatků o biologických potřebách kachen některé metody chovu v současné době komerčně používané často nesplňují všechny zásadní potřeby, a tudíž vedou k nedostatečné pohodě zvířat;

(8) Maje na paměti, že prostředí a řízení chovu musí splňovat biologické potřeby zvířat, spíše než se snažit „adaptovat“ zvířata na prostředí takovými postupy jako je např. mrzačení;

(9) Bera tudíž na zřetel, že je třeba vyvíjet značné a neustálé úsilí směřující k úpravě stávajících systémů a metod a vyvinutí nových systémů a metod chovu ve shodě s touto Dohodou tak, aby mohly být splněny potřeby zvířat;

(10) Maje na zřeteli, že je třeba podporovat další výzkum zdraví a pohody kachen a přezkoumat příslušná ustanovení tohoto Doporučení ve světle nových vědeckých poznatků;

(11) Přijal následující doporučení týkající se kachen domácích:

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

1. Toto Doporučení se vztahuje na kachny domácí (*Anas platyrhynchos*) chované pro produkci masa, chov či jakékoliv jiné hospodářské účely.
2. Zvláštní ustanovení obsažená v příloze k tomuto Doporučení jsou jeho nedílnou součástí.

Článek 2

Žádné kachny odchycené z volné přírody nesmí být chovány pro hospodářské účely.

BIOLOGICKÉ CHARAKTERISTIKY KACHEN

Článek 3

Při posuzování způsobů chovu by se mělo pamatovat na biologické charakteristiky kachny domácí (*Anas platyrhynchos*) uvedené výše.

- a) Všechna plemena kachny domácí, vyjma kachny pižmové, která je samostatným druhem, pocházejí z kachny divoké *Anas platyrhynchos* a jsou domestikována přibližně 2 000 let. Původně byla domestikována proto, aby sloužila jako živá návnada, nyní jsou chována především pro produkci masa a vajec, avšak také pro okrasné účely. Intenzivní šlechtění v průběhu posledních 100 let vedlo k rozlišení na nosná plemena, jako např. Kampbelka (Khaki-Campbell), a masná plemena, jako např. pekingská kachna a kachna ruánská, třebaže si všechna plemena uchovala mnoho biologických charakteristik svých divokých předků.
- b) V podmínkách volné přírody je kachna domácí převážně vodní živočich, na podzim a v zimě žije společensky ve velkých hejnech, avšak během sezóny rozmnožování se jedinci rozprchnou do párů. Tyto páry se tvoří během zimy a po jarní migraci do oblasti rozmnožování se hejno rozprchává a páry přecházejí do sociální izolace. V průběhu jara a léta samci tvoří hejna a později, když jsou mláďata již odchována, se k nim přidávají samice.
- c) Tvoření párů je podporováno projevy dvoření a hlasovými projevy. Kopulaci předchází složité sociální dvoření, jak ze strany sameců, tak i samic. Samci své dvoření často zaměřují

na více samic ve snaze o páření. Místa pro hnízdo si vybírá samice a snáší v průměru 8-10 vajec na snášku, na nichž sedí 27-28 dní. Během roku může dojít k 2 nebo 3 snáškám. Během sezení na vejcích poslední snášky kačer odlétá na místo, kde dochází k přepeření. Samice vychovává mladé, dokud se nenaučí létat, kachňátka se učí chování od matky. Prachové peří kachňat je také promašťováno kontaktem s mastným peřím své matky, což je chrání při styku s vodou. Po odchování mladých se samice přesouvá do míst pro přepeření.

d) Kachny divoké jsou všežravé, živí se semeny, rostlinami, hmyzem a červy. Končetiny mají opatřené plovací blánou a potravu si opatřují hledáním na souši nebo pohybem zobáku vodou, která je poté vypouštěna vruby (lamelami) po obou stranách zobáku, a tím zachycují plankton. Zobák je bohatě inervován a velice dobře zásoben smyslovými orgány. V hlubší vodě se kachny mohou „stavět na hlavu“ nebo se dokonce potápět. Kachny divoké zdatně létají, plavou a chodí.

Těžší domácí kachny, zejména pak ty, které jsou šlechtěním určeny pro produkci masa, však nemusí být schopni létat. Mají potíže s chůzí a mohou trpět poruchami pohybového aparátu.

e) Kachny tráví hodně času složitými aktivitami spojenými s čechráním peří. Po přijímání potravy a koupeli, kachny provádějí celou řadu nejrůznějších pohybů natrásání, aby ze sebe setřásly vodu. Pomocí čistících pohybů ze sebe odstraňují cizí tělesa a složitými po sobě následujícími pohyby si promašťují peří tukem z kostrční žlázy nad ocasem. To je nezbytné pro ochranu před působením vody a pro tepelnou regulaci. Po čechrání peří často následuje krátký spánek. Cyklus přijímání potravy, koupání, péče o povrch těla a spánek se může opakovat několikrát denně. Důležitou součástí koupele je ponoření hlavy a křídel do vody a setřepávání vody z hlavy a křídel na celé tělo.

f) Kachny domácí si uchovaly řadu reakcí na ochranu před predátory, jako např. znehybnění, varovné volání, pokusy o vzletnutí a rychlý útěk před nebezpečím a mohutný zápas v případě chycení. Takové behaviorální reakce mohou být spojeny s mimořádnými fyziologickými reakcemi nebo jimi mohou být nahrazeny. Takové reakce jsou často vyvolány příchodem nebo kontaktem člověka.

OŠETŘOVÁNÍ A KONTROLA

Článek 4

1. Každý, kdo vlastní kachny, nebo je má v dané době na starosti, a každá osoba podílející se na chovu kachen musí, v souladu se svými povinnostmi, zajistit, aby byly podniknuty veškeré rozumné kroky k zajištění zdraví a pohody kachen.
2. O kachny se musí starat dostatečně početný personál s odpovídajícími znalostmi o kachnách a používaném systému chovu, aby byl schopen:
 - (a) rozpoznat, zda zdravotní stav kachen je dobrý či nikoli;
 - (b) posoudit změny chování
 - (c) zhodnotit vhodnost celkového prostředí pro zdraví a pohodu kachen.

Chovatel si musí uvědomovat úlohu pohody zvířat pro každodenní práci s kachnami. Je třeba uvažovat o vydání osvědčení o způsobilosti pro chovatele příslušným orgánem.

3. Odchyt kachen a manipulace s kachnami musí být prováděny výhradně způsobilým vyškoleným personálem, který pracuje za přímého dohledu chovatele a v souladu s článkem 19.

4. Velikost skupiny nebo počet ptáků ve skupině nesmí být příliš velký, aby bylo možno provádět dohled nad skupinou, a velká skupina nesmí být vytvořena, pokud není rozumně zaručeno, že chovatel dokáže zajistit pohodu zvířat.

Článek 5

1. Aby se vytvořil pozitivní vztah mezi člověkem a kachnami, musí k nim chovatel často, tiše ale na malou vzdálenost přistupovat od prvních dnů po vylíhnutí tak, aby kachny nebyly nežádoucím způsobem plašeny.

2. Kachňata by měla získat odpovídající zkušenost s praktikami řízení chovu (např. konkrétními systémy krmení a napájení) a s podmínkami prostředí (např. přirozené světlo, dostatečné množství vody ke splnění biologických požadavků, podestýlka) tak, aby se byla schopna adaptovat na systém chovu, s nímž se později v životě setkají.

Článek 6

Kachny chované pro hospodářské účely nesmí být používány k dosažení jakýchkoli jiných cílů, včetně veřejných vystoupení nebo předvádění, pokud by takové použití pravděpodobně poškodilo jejich zdraví a pohodu.

Článek 7

1. Hejno nebo skupina kachen musí být podrobeny důkladné prohlídce nejméně jedenkrát denně, raději však častěji, aby byla sledována tělesná kondice zvířat. Při provádění takových prohlídek je třeba mít na paměti, že ačkoli by nemělo docházet ke zbytečnému hluku nebo rušení, zejména mladá kachňata reagují na volání a zvuk lidského hlasu. Pro účel této prohlídky musí být k dispozici dostatečně silný zdroj světla, aby byl každý pták zřetelně vidět. Takovéto prohlídky se provádí nezávisle na jakýchkoli kontrolách zařízení automatického dozoru. Kromě toho by v jiné denní doby měla být provedena důkladná prohlídka hejna nebo skupiny.

2. Při důkladné celkové prohlídce hejna nebo skupiny kachen se zvláštní pozornost věnuje tělesné kondici, pohybům nebo dalším vzorcům chování, dýchání, stavu opeření, očí, kůže, zobáku, končetin, běháků a drápů; pozornost se také věnuje přítomnosti vnějších parazitů, kvalitě trusu, spotřebě potravy a vody a přírůstkům. Dále jsou kachny povzbuzovány k chůzi nebo ke koupelím. Pečlivě se sleduje mortalita, brakace a pokud možno morbidita a pravidelně by se měly provádět veterinární prohlídky po porážce. O všech výsledcích se vedou záznamy.

3. Individuálně se vyšetřují ty kachny, u nichž se to na základě celkové prohlídky ukazuje jako nezbytné.

Článek 8

1. Při prohlídce je třeba mít na paměti, že zdraví jedinci vykazují hlasové projevy a aktivitu odpovídající svému věku, pohlaví, plemeni nebo typu, mají jasné lesklé oko, dobrý postoj, energické pohyby při nepatřičném vyrušení, čistou zdravou kůži, kvalitní opeření, dobře utvářené holeně a běháky, aktivní chování při chůzi, koupání a čechrání peří a aktivně přijímají krmivo a vodu.
2. Pokud kachny zjevně nejsou v dobrém zdravotním stavu nebo jeví zřetelné příznaky nepříznivých změn chování, musí chovatel neprodleně podniknout kroky ke zjištění příčiny a přijmout nápravné opatření. Jestliže opatření přijaté chovatelem není účinné, je třeba poradit se s veterinárním lékařem a v případě potřeby vyhledat jinou odbornou radu týkající se dalších technických faktorů. Zjistí-li se, že příčinou je faktor prostředí v rámci ohrady nebo ustájovacích prostorů, u něhož není nezbytné provést okamžitou nápravu, je třeba tento faktor napravit po vyskladnění ohrady nebo ustájovacích prostorů a před jejich dalším naskladněním.
3. Poranění, nemocní nebo stresovaní jedinci musí být neprodleně ošetřeni a v případě potřeby odděleni od ostatního hejna a umístěni do oddělených prostorů nebo usmrceni v souladu s článkem 24.

OHRADY, BUDOVY A VYBAVENÍ

Článek 9

1. Při plánování výstavby nových ohrad nebo prostorů pro ustájení kachen nebo při úpravách stávajících ohrad nebo prostorů pro ustájení v souladu s platnou legislativou je třeba využít odborné poradenství týkající se otázek zdraví a pohody zvířat.
2. Nové metody chovu a nové návrhy vybavení nebo prostorů pro ustájení kachen by měly být komplexně testovány z hlediska zdraví a pohody zvířat a neměly by být komerčně používány, dokud nebudou shledány vyhovujícími v souladu s postupem stanoveným příslušným orgánem.

Článek 10

Při plánování výstavby nového ustájení pro kachny je nutné zvolit vhodné místo s ohledem na rizikové faktory vnějšího prostředí jako jsou hluk, světlo, vibrace, znečištění ovzduší a nebezpečí ze strany predátorů. Pokud je to vhodné, je třeba využít přirozených vlastností terénu k zajištění úkrytu před predátory a nepříznivými klimatickými podmínkami.

Článek 11

1. Provedení, konstrukce a údržba ohrad, budov a vybavení pro kachny mají být takové, aby:
 - umožňovaly splnění základních biologických potřeb kachen, především z hlediska vody a zachování dobrého zdravotního stavu;
 - vyloučily nevybavené prostředí

- nezpůsobovaly kachnám traumatická poranění;
- omezovaly rizika onemocnění a poruch projevujících se změnami chování, poranění způsobených ptáky sobě navzájem, a pokud je to možné, kontaminaci ptáků vodou špatné kvality;
- vyloučily výskyt ostrých hran, výběžků a materiálů, které mohou být pro kachny škodlivé;
- poskytovaly ochranu před predátory a před nepříznivými klimatickými podmínkami, a pokud je to možné, před hlodavci a volně žijícím ptactvem;
- umožňovaly snadné udržení dobrých hygienických podmínek, kvality vzduchu a vody;
- umožňovaly, bez obtíží, důkladnou prohlídku všech kachen;
- usnadňovaly řízení chovu kachen.

2. Kachny, jako vodní ptáci, musí mít přístup do venkovního výběhu a k vodní ploše ke koupání, aby byly splněny jejich biologické požadavky. Tam, kde takový přístup není možný, musí mít kachny k dispozici dostatečný počet vodních nádrží navržených tak, aby si kachny mohly smáčet hlavu vodou a nabírat vodu do zobáku tak, aby si bez obtíží mohly roztrpět vodu po celém těle. Kachny by měly mít možnost ponořit hlavu pod vodu.

3. Vodní nádrže by měly být zkonstruovány nad dobře odvodněnou plochou a vždy by měly být udržovány v čistotě.

4. Krmné a napájecí zařízení musí být navrženo, zkonstruováno, umístěno, obsluhováno a udržováno tak, aby:

- se omezila kontaminace krmiva a vody;
- k nim všechny kachny měly dostatečný přístup a nedocházelo k nežádoucímu soupeření mezi jedinci;
- nezpůsobovalo poranění kachen a nevedlo k němu;
- fungovalo za všech klimatických podmínek;
- spotřeba vody, a v případě potřeby krmiva, mohla být regulována.

5. Mladé kachny musí mít neustále volný přístup k ochranným přístřeškům a všechny kachny musí mít přístup k ochranným přístřeškům, které je chrání před nepříznivými klimatickými podmínkami. Budovy pro ustájení kachen musí být zkonstruovány a udržovány tak, aby se minimalizovalo jakékoli riziko požáru. Použité materiály musí být ohnivzdorné nebo opatřeny ochranným ohnivzdorným nátěrem; musí být přijata veškerá odpovídající opatření umožňující podniknout okamžité kroky na ochranu zvířat, např. instalace poplašného systému a vypracování plánu evakuace kachen. Elektrické zařízení a instalace musí být řádně udržovány.

6. V ustájovacích prostorech pro kachny musí být podlahy navrženy a vyrobeny z takového materiálu, aby nebyly příčinou nepohodlí, strádání či poranění kachen. Podlaha musí poskytovat dostatečnou plochu k tomu, aby všichni jedinci mohli odpočívat zároveň, a musí být pokryta vhodnou podestýlkou.

7. Kachny se nesmí chovat v individuálních klecích.

Ve výjimečných případech mohou být plemenné kachny chovány v klecových systémech jako součást speciálních zkušebních programů, za předpokladu, že tento klecový systém umožní splnění potřeb zvířat. Pokud stávající klecové systémy neumožňují uspokojení potřeb kachen,

jejich použití může být povoleno pouze do doby, než jsou opotřebované nebo se stanou jiným způsobem nepoužitelné.

8. V případě kachen držných za účelem chovu musí být k dispozici odpovídající počet vhodně navržených prostorů pro hnízda odpovídající velikosti.

Snášková hnízda a plochy pro odpočinek nesmí být tak vysoko nad podlahou, aby kachnám jejich používání působilo potíže nebo aby pro ně znamenalo riziko poranění.

ŘÍZENÍ CHOVU

Článek 12

1. Při vytváření nebo obnovování hejna by se výběr linie měl řídit snahou o omezení zdravotních problémů a problémů pohody zvířat.
2. Je třeba přijmout opatření ke snížení agresivity a stresu na minimum, zejména při vytváření nových skupin, ale také k dalšímu udržení stability skupiny.
3. Velikost prostoru pro kachny se stanoví tak, aby byly splněny jejich požadavky na celé prostředí, s ohledem na jejich věk, pohlaví, živou hmotnost, zdravotní stav a jejich potřebu volného pohybu a projevů normálního chování včetně sociálního chování daného druhu. Velikost skupiny musí být taková, aby nevedla k poruchám chování či jiným poruchám nebo poranění.
4. Dostatečná podestýlka musí být poskytnuta a udržována pokud možno v suchém drodivém stavu, aby se kachny mohly udržovat v čistotě a obohacovat si prostředí.
5. Je třeba provádět časté kontroly proto, aby bylo zajištěno, že prostředí není zamořeno parazity nebo jinými škodlivými organismy.
6. Rutinní nebo systematické používání léků jako náhrada za špatné hygienické podmínky nebo praktiky chovu je nepřipustné.

Článek 13

1. Pokud jsou kachny chovány uvnitř bez volného přístupu do venkovní ohrady, musí být ustájovací prostory takové, aby teplota prostředí, proudění vzduchu, relativní vlhkost, prašnost a další atmosférické podmínky neovlivňovaly nepříznivě zdravotní stav nebo pohodu kachen. Hustota osazení při vytváření skupin se musí řídit kapacitou větrání v budovách tak, aby se udržely přiměřené teploty prostředí a nedocházelo k přehřívání, především během horkého počasí. V případě extrémně vysokých teplot je třeba přijmout další odpovídající opatření, například chlazení budov.
2. Systém větrání a zařízení pro skladování steliva a trusu a manipulaci s nimi musí být navržen, udržován a řízen tak, aby kachny nebyly vystavovány nebezpečným hladinám plynů jako je například amoniak, sirovodík, oxid uhličitý v koncentracích působících kachnám nepohodlí či poškození zdraví.

3. Pokud zdraví a pohoda kachen závisí na automatických nebo dalších mechanických systémech větrání, je třeba nainstalovat účinný poplašný systém a zařídit stále přiměřené větrání při výpadku proudu.

4. Pokud budovy musí být uzamykány, je třeba zajistit urychlený vstup pro případ mimořádných okolností.

Článek 14

1. Mladá kachňata nesmí být vystavována podmínkám, které způsobují lapání po dechu z přehřátí nebo dlouhodobému shlukování se a načepýření peří z podchlazení.

2. Během dlouhých období teplot pod bodem mrazu v podmínkách volného výběhu musí mít kachny k dispozici volně přístupný ochranný přístřešek. Tento přístřešek musí být dostatečně velký, aby pojal všechny kachny zároveň, musí v něm být přiměřená teplota a musí obsahovat vhodnou podestýlku.

3. V systémech volného výběhu musí být uzavřené části výběhů používány střídavě a hejna musí být přesunuta dřív, než je půda kontaminována organismy, které mohou způsobit nebo přenášet onemocnění do té míry, že by mohlo vážně poškodit zdraví kachen. Mobilní prostory pro ustájení a napájecí zařízení musí být v případě potřeby přemístěny tak, aby nevznikalo nevysychající bláto.

4. Přesuny kachen z místa na místo je třeba provádět v klidu a pomalu.

Článek 15

Pokud je to možné, úroveň hluku musí být snížena na minimum a je třeba se vyhnout neustálému a náhlému hluku. Ventilátory, krmné automaty a další vybavení musí být konstruovány, umístěny, obsluhovány a udržovány tak, aby způsobovaly co nejmenší hluk, jak přímo uvnitř ustájovacích prostorů, tak nepřímo přenosem přes budovu samotného ustájovacího prostoru.

Článek 16

1. Ve všech budovách musí být intenzita světla dostatečná k tomu, aby na sebe všechny kachny navzájem viděly a byly zřetelně vidět, aby mohly zrakem prozkoumávat své okolí a vyvíjet normální aktivity. Pokud je to možné, bude zajištěno přirozené světlo. V takovém případě by osvětlovací otvory měly být rozmístěny tak, aby byl ustájovací prostor osvětlen rovnoměrně.

2. Po prvních několika dnech přizpůsobování světelný režim musí být takový, aby předcházel vzniku zdravotních problémů a problémů chování. Proto je třeba dodržovat 24-hodinový cyklus s nepřerušovanými periodami tmy, tvořícími dle doporučení přibližně třetinu dne.

3. Aby se vyloučilo rozrušení nebo poranění ptáků, během zhasínání by mělo dojít k periodě stmívání.

Článek 17

1. Všechny kachny musí mít každodenně odpovídající přístup ke vhodnému, výživnému, vyrovnanému a hygienicky nezávadnému krmivu a neustále k odpovídajícímu množství kvalitní vody. U jedinců, kteří mají potíže s příjmem potravy nebo vody, je třeba přijmout vhodná opatření podle článku 8 odstavec 3.
2. Je zakázáno používat metody krmení a krmná aditiva způsobující kachnám poranění nebo strádání nebo takové, které vedou ke vzniku fyzického stavu poškozujícího zdraví a pohodu zvířat.
3. Kromě naléhavých případů je třeba vyvarovat se náhlých změn typu nebo množství krmiva a krmných postupů.
4. Toto neplatí v případě léčebných nebo profylaktických opatření provedených dle pokynů veterinárního lékaře.

Článek 18

Všechna automatická nebo další mechanická zařízení, na nichž závisí zdraví a pohoda kachen, musí být nejméně jedenkrát denně důkladně kontrolována. Zjištěné závady musí být neprodleně odstraněny nebo, pokud to není možné, je třeba podniknout vhodná opatření k tomu, aby až do odstranění závady bylo zajištěno zdraví a pohoda kachen.

Článek 19

1. Je třeba zkoordinovat dobu vyskladnění a plánovanou dobu porážky na jatkách tak, aby se co nejvíce zkrátila doba pobytu kachen v kontejnerech/bednách či klecích.
2. Kachny musí mít přístup k potravě nebo vodě před přepravou, kromě případu přepravy na jatky, které jsou v blízkosti místa produkce.
3. Před vyskladněním ohrad nebo hal je nutno odstranit potenciálně nebezpečné příslušenství, zejména pak musí být odstraněny ostré hrany nebo výstupky. Zvláštní péči je třeba věnovat přesunu kachen v rámci ohrady nebo haly či přesunu mimo ně tak, aby nedošlo k poranění kachen zařízením či v průběhu manipulace. Pokud je to možné, kachny musí být povzbuzovány k chůzi a manipulace musí být omezena na minimum.
4. Při chytání kachen je třeba vyvarovat se vyvolání paniky a následných poranění nebo úhynu kachen udušením, například snížením intenzity světla nebo použitím modrého světla.
5. Nezpůsobitelní jedinci, i když dosáhli porážkové hmotnosti, nesmí být posláni na porážku. Jakýkoli jedinec, který není schopen stát na obou nohách, nesmí být transportován, ale musí být humánně usmrcen na farmě v souladu s ustanoveními článku 24.
6. Kachny by neměly být nošeny hlavou dolů nebo zdvihány pouze za nohy. Měly by být podepírány rukou umístěnou pod jejich tělem a paží kolem jejich těla tak, aby křídla zůstala u těla. Těžší kusy by měly být nošeny jednotlivě a jeden po druhém vkládány do kontejnerů/beden či klecí. Je třeba používat kontejnery s velkými otvory.

7. Vzdálenost, na kterou jsou kachny přenášeny, by měla být co nejvíce zkrácena, například přistavením kontejnerů/beden či klecí co nejbližší ke kachnám.

8. Kontejnery nesmí být přeplněny a musí být dobře větrány. Během pobytu v kontejnerech musí být kachny chráněny před nepřízní počasí a extrémně vysokými či nízkými teplotami.

9. Je třeba co nejvíce podporovat vývoj dokonalejších systémů pro manipulaci s velkým počtem kachen.

Článek 20

1. Ty části ustájovacích prostorů, s nimiž kachny přicházejí do styku, se důkladně vyčistí a tam, kde je to třeba, vydezinfikují pokaždé po vyskladnění a před dalším naskladněním. Po dobu ustájení zvířat se ustájovací prostory, ohrady a veškeré vybavení, včetně napájecího zařízení, udržuje v uspokojivé čistotě.

2. Jakýkoli uhynulý jedinec musí být okamžitě a hygienickým způsobem odstraněn z ohrady nebo přístřešku v souladu se stávající legislativou.

Článek 21

Pokud hrozí nebezpečí útoku predátory, je třeba přijmout opatření ke snížení rizika na minimum v souladu s národními zákony a dalšími právními nástroji na ochranu zvířat nebo na ochranu ohrožených druhů.

ZMĚNY GENOTYPU NEBO FENOTYPU

Článek 22

1. Chov nebo chovné programy, které způsobují nebo s největší pravděpodobností způsobí utrpení nebo poškození kachen, se nesmí používat. Zejména kachny s genotypem pozměněným na produkci nebudou chovány za podmínek komerčních chovů, pokud nebylo vědeckými studiemi pohody zvířat prokázáno, že kachny mohou být chovány za těchto podmínek, aniž by to mělo škodlivý účinek na jejich zdraví nebo pohodu.

2. Chovné programy by měly věnovat obzvláštní pozornost kritériím přispívajícím ke zlepšení zdraví a pohody kachen a zároveň i produkčním kritériím. Proto je třeba podpořit ochranu nebo vývoj plemen a linií zvířat, které by omezily či snížily problémy pohody zvířat.

Článek 23

1. Pro účely tohoto Doporučení se za „mrzačení“ považuje postup provedený pro jiné než léčebné nebo diagnostické účely u jednotlivých kachen a působící poškození nebo ztrátu citlivé části těla nebo změnu struktury kostí nebo způsobující značnou bolest nebo strádání.

2. Mrzačení kachen je obecně zakázáno, s výjimkou opatrování známkami pro identifikační účely, které musí být provedeno tak, aby se předešlo zbytečnému strádání. Je třeba podporovat metody způsobující méně strádání než opatrování známkami.

3. Ze živých zvířat se nesmí oškubávat peří, včetně prachového peří.

USMRCOVÁNÍ

Článek 24

1. Pokud jsou kachny nemocné či poraněné v takovém rozsahu, že léčba již není možná a přeprava by způsobila další utrpení, musí být usmrceny na místě. To musí být provedeno bez vyvolání nepřiměřené bolesti, rozrušení nebo jiných forem strádání a bezodkladně osobou vyškolenou a obeznámenou s metodami usmrcování, kromě naléhavých případů, kdy tato osoba není okamžitě k dosažení.

2. Použité metody bud':

- a) způsobí okamžitou ztrátu vědomí a smrt, nebo
- b) rychle způsobí ztrátu citlivosti zvířete k bolesti a strádání na dobu, než nastane smrt, nebo
- c) vyvolají smrt zvířete v anestézii nebo účinně omráčeného.

Usmrcování utopením nebo udušením není povoleno. Jelikož kachny nejsou vnímavé vůči oxidu uhličitému jako někteří jiní ptáci, použití oxidu uhličitého je třeba se vyhnout.

Metody, které mohou být použity k usmrcení nechtěných kachňat a embryí v líhních, jsou uvedeny v příloze.

3. Osoba odpovědná za usmrcení je povinna zajistit, aby u každé kachny byly splněny požadavky odstavce 2, a přesvědčit se, že zvíře je mrtvé.

DOPLŇKOVÁ USTANOVENÍ

Článek 25

Toto Doporučení bude revidováno do 5 let po nabytí platnosti a v případě potřeby novelizováno zejména v souladu se všemi dostupnými novými vědeckými poznatky, týkajícími se zejména poskytování vody a hustoty osazení.

PŘÍLOHA: USMRCOVÁNÍ NECHTĚNÝCH KACHŇAT A EMBRYÍ V LÍHNÍCH

1. Kachňata, která nejsou určena k chovu, budou co nejdříve usmrcena.
2. Kachňata by měla být usmrcena mechanickým vybavením schváleným pro tento účel v souladu s národní legislativou, navrženým a provozovaným tak, aby během jeho provozu bylo zaručeno okamžité usmrcení všech kachňat, a to i v případě jejich velkého množství.
3. Použity mohou být pouze plyny nebo směsi plynů, které během používání nevyvolávají respiratorní stres. Tento postup musí být v souladu s článkem 24 a povolen platnou národní legislativou.

Je třeba přijmout taková opatření k zajištění rychlé smrti a k vyloučení udušení dalších kachen, a to umístěním kachňat do jedné vrstvy a sledováním koncentrací plynu.

4. Aby se okamžitě usmrtila všechna živá embrya, veškerý odpad z líhní musí být bezodkladně ošetřen výše uvedeným mechanickým vybavením a jakékoli živé embryo musí být bezodkladně usmrceno v souladu s článkem 24.